

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne beklage over for det høje Ting, at jeg tog en forkert tale med op på talerstolen. Vi spoler lige tilbage.

Hensigten med forslaget er at stramme op på de bestemmelser, der er gældende i forbindelse med omsætningen af levende dyr inden for EU's grænser, hvilket dermed kan mindske risikoen for at slæbe ondartede svinesygdomme ind over grænsen.

SF er enig i, at der er behov for en bedre kontrol af, hvordan sundhedstilstanden er hos husdyr, der bliver importeret, og efter vores opfattelse er der belæg for at kræve, at ikke blot svin, men for den sags skyld også andre importerede husdyr anbringes i isolation i et passende tidsrum, så eventuelle smitsomme sygdomme kan afsløres.

Vi er således positivt indstillet over for forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 5: Forslag til lov om ændring af fødevarerloven. (Kontrol af indførsel af fødevarer).

Af Keld Albrechtsen (EL) m.fl.
(Fremsat 7/10 98).

Lovforslaget satte til forhandling.

Forhandling

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): For at vi nu ikke skal starte på det samme sted ved alle tre behandlinger her, vil jeg sådan set nøjes med at sige, at regeringen ikke kan anbefale

fale Enhedslistens lovforslag med bl.a. følgende argumentation:

Samhandel med fødevarer er afgørende. Det er ikke mindst et land som Danmark, som må være dybt optaget af det. Samtidig er Danmark dybt optaget af, at fødevarer sikkerhed er noget af det, som vi bruger allerfleste kræfter på, og det kan man også sige, at både diskussionen og de politiske tiltag herhjemme har vidnet om i de seneste år.

Det er selvfølgelig svært at sige, samtidig med at Danmark har problemer med salmonella, campylobacter og andre bakterier, at andre lande ikke må importere til os. Det virker lidt dobbeltmoralisk. Men samtidig må det selvfølgelig også være sådan, at når Danmark så gør en ekstraordinær indsats og kommer i en gunstig situation, skal vi også have kredit for det, og sådan fungerer det jo rent praktisk i dag.

Vi har på DT 104-området en speciel situation. Derfor har vi i Danmark besluttet, at vi ikke ønsker, at der kommer kød, der er inficeret med DT 104, ud til forbrugerne, og derfor har vi truffet de beslutninger, vi har. Det gælder selvfølgelig både det, vi måtte have i Danmark, og som heldigvis ser ud til at være på et meget lille niveau, og også importerede fødevarer.

Da vi lavede salmonellahandlingsplanen for kyllinger og for æg, var et af argumenterne netop, at hvis vi kommer i den gunstige situation, hvad i øvrigt meget tyder på, at vi kan sige os stort set fri for salmonella på dette område, kan vi også stille krav til de importerede varer. Det synes jeg egentlig er en ganske god måde at køre de her ting på, nemlig dels at stille store krav til os selv, dels efterfølgende, når vi har nået de mål, vi vil nå, selvfølgelig også stille krav til ting, vi samhandler med.

Må jeg så ikke i øvrigt sige, at en af de ting, som jeg synes, man kan glæde sig over i EU-diskussionen, er, at netop ordet fødevarer sikkerhed er blevet en del af den europæiske diskussion. Der er ligesom her en tidstabel før og efter kogalskaben. I dag kan jeg næsten ikke huske et rådsmøde inden for det sidste par år, hvor netop fødevarer sikkerhed ikke har spillet en afgørende rolle.

Vi har set Kommissionen komme med en grønbog, hvor man må sige, at de fødevarerpolitiske intentioner og visioner, der stilles op fra EU's side, langt hen ad vejen flugter de danske synspunkter, og vi har set en EU's forbrugerkommissær få flere og flere beføjelser på en hel række også afgørende områder.